

Dopisy lásky

Jakub Smolík

Čekáš telefonát, byt zebe prázdnotou
kam se schoulíš sám nevíš
píšeš přeskopírák větu za větou,
kterou stejně nikdy nevyslovíš

Voláš ze spaní pár slůvek do ticha
pro holku co dnes už v Paříži má byt
Prázdné volání u srdce zapíchá,
věta, že chceš všechno zpátky mít

Dopisy lásky z Francie
listonoš dávno nenosí
Snad někdo jiný čte si je,
kdo naši lásku pokosil

Vzpomínky zaháníš ať zůstanou tam kde jsou
Ve vzduchu se míchá s pravdou lež
Oči přivřený tě k ní donesou
Když je otevřeš už s ní nebudeš

Dopisy lásky z Francie
listonoš dávno nenosí
Snad někdo jiný čte si je,
kdo naši lásku pokosil